Kolozsvárnak nagy – Bethlen szép temetését: [illegible] nem vigyázva jöttek a czigányok, midőn még előtte feküdt Kedvey halottja, midőn még nagy előtt lágy a koporsót, melyben megnyugodtan pihenek a szegényes kezek s elhamvadtan nem dobog tovább a szerető szív midőn a fájdalom eleven szyjára szorító könyeket hullat a szegénykék akkor ne ügyeskedjenek a czigányok, ok akkor még sokkal közvetlenebb a fájdalom, akkor még nem fogadják be a friss sebek a vigasz enyhitő szavát. Miértünk is kiadták kézjeleket, hogy vigasztaló szóval fordulhat ki sorraitok most, midőn a szegény koporsó körül a temetőben körülötte Kilenczárva Kedvey az elköltözött után; szegény ő kilenczárva, kik nemcsak a szegény szivű fiú s özvegyelő apa után kiáltanak, de szeretettek a kenyeretlenül maradtak! Ismertük magyarnak s szalágyi szívű magyar szeretetét, tudtuk, hogy minő kis adomány vigasztalt kitessz s czyncsei iránt, hogy szivével boldogságot tudott varázsolni otthonában még akkor is, midőn vállalozó élorszait közelebb ment az élethűdelem s ime egy szép szalári boldogság fényét oltotta itt ki Isten kezé, mely szétlőtte barátja szivecskét a vendégszerető s mindannyiunk örömszülő kebellel tekintünk reátok, midőn parba hullva hiányoltok házatok fenntartó oszlopát, éltetek kenyértámaszát. Minő vigasztalt nyujtsak számotra, vonkodó özvegy, midőn házasságod holnapi évfordulójára ilyen nyándékkal lepett meg a szép hogy 19 évig legboldogabb házasság után szivod felét sirba hulyered s kilenczárvának nevelési s épületi gondja szükszerint czinge vállaidra? S mégis vigasztalva nyitunk meg szivünk, vigasztalva midőn még előttetek feküdt a Kedvey halott, midőn még legnagyobb a ti fájdalmatok: a magyar szegény ülötte sebben át halottyan szivetekkel a vigasz szava, hogy Isten, aki megfoghatatlan akaratával lesujtott reátok, szegény vigasztalan özvegyetekben nem is fog elhagyni bennetekt. Hiszen azt mondják a régi Bethek s azt tapasztaljuk a jelen szomorú estben is, hogy Isten szolgáinak az embertársaik, hogy előbb ne lássa el szyntő szegénykéit, s számosokra is megadta előbb a szegénykő boldogságot, mikegy tetszik szegény – elszedjék tőlünk a szegény ~~[illegible]~~ kiszyja be szemeit, midőn kenyeretadó gazdája szemes szivét feletek fordította a jószagy ég, hogy amint az elköltözött szyrkar – 32 évvel ezelőtt – ugyan szolgálatába lépett, úgy lépjen most fiai a megboldogult örökébe, hogy az ő szegénysége is ki szolgálata által tartsa meg számotokra az életet. Bizony mélta vagytok mi a ti fájdalmatokat, elmarad még a gondoskodásunk is, amidőn nem tudjuk megértani, hogy miért is kellyen a családfentartó apának ennyire kivonnia a szyrge emanyjtól s kilenczárva nevelésre szorult czyncsektől. De bizony jövő évig kötötteti el szivetektet, midőn Isten kérlelhetetlen akaratának megnyitottan mellette kitárjátok Isten magyjszágát is, aki igazságot támogat s megmentőt küld az özvegy s az árvák számára. Évvel az emlitő évzénel nyugszatok bele a megváltoztatadalmba s ünnepadásul borulyatok le Isten előtt, midőn az elhunyt örök nyugalmáért imádkoznunk.

Schlanger Lajos.

Nyugtalan 1932. május 23.

Van 11/267